

de i de senere Aar have havt. Men da Lønningslovene ligge til Revision, vilde det være mere naturligt, om man oppebød det formentlig snarlige Tidspunkt, da de nye Lønningslove endelig kunne være vedtagne. Der er en anden Side af Thinget, som — hidtil i alt Fald — slet ikke har villet give Noget. Nu kunde de 2 Sider jo slaa sig sammen saaledes, at de forkastede Forslaget, saa at den ene Side sagde som saa: Ja, kunne vi ikke faae alle dem med, som vi ville have med, skal Ingen have Noget, men de kunde ogsaa slaa sig sammen til den anden Side og sige som saa: Ja, skal der være Gilde, saa lad der være Gilde. De kunde altsaa slaa sig sammen med dem fra den anden Side — det have vi set før — der ville gaa høiere op, og det forekommer mig, at Situationen taler derfor, og selv det maas man jo se paa med No. Jeg vil imidlertid antage, at dette Udslag ikke sker, thi dette er en lille Lov, og i smaa Sager kan man lettere holde sit Standpunkt, end man kan i større Sager, saa den Vending naar Sagen vel ikke. Jeg skal derfor ganske henstille, hvad man vil gjøre ved dette Forslag. Vi, der ere for dette Forslag, ere vel ikke flere end de, der før stemte for, at hvad der skete i Sommeren 1877 ikke kan passere, saa det vil jo bero paa de Herrer selv, hvorledes de tage denne Sag, og vil bero paa deres eget Ansvar. Jeg vil sige, at dette Ansvar, forekommer det mig, vil ikke blive lille for dem, der ved deres Afstemning ville forhindre, at i alt Fald 5,000 smaa Embeds- og Bestillingsmænd kunne faae noget Tillæg til deres Lønninger ved Hjælp af denne Lov.

Scavenius: Jeg skal tillade mig paa det Flertals Vegne, hvortil jeg hører, at anbefale det høie Thing at vedtage Lovforslaget usforandret, saaledes som det er kommet fra det andet Thing. Det er forekommet os, at det andet Thing, naar man ser hen til det Forslag, der oprindeligt har ligget for fra Regeringens Side, har viist sig imøbetommende. Det andet Thing har ikke, saaledes som den høie Regering, fordret et gennemgaaende Lønningsstillæg til alle Embedsmænd. Det har kun stillet sig paa det Standpunkt, som jeg ikke skal negte, at jeg finder saavel billigt som retfærdigt, og som ikke stiller overdrevne Fordringer, nemlig dette: Lad dog i indværende Finantsaar de samme Embedsmænd faae Tillæg, som have faaet det de foregaaende. Der er ingen Forandring foregaaet i Henseende til Priserne osv. Er der nogen Forandring, er det lidt dyrere iaar, end det var ifjor. Hvorfor vil man saa ikke nu iaar give de samme Embedsmænd det Tillæg, som man her i Thinget var saa godt som enig om at give dem ifjor? Vi kunne ikke forstaa de Grunde, som ere blevne anførte for at

indskrænke dette Tillæg baade derigjennem, at man kun giver de lavest Lønnede, og derigjennem, at selv disse lavest Lønnede faae et mindre Tillæg, end de fik ifjor. Vi have den Formening, at den Del af Embedsmændene, Middelklassen i Embedsstanden, som man nu iaar vil berøve dette Tillæg, i lige saa høi Grad trænger dertil som de lavere Lønnede. Jeg skal ikke gaa ind paa en nærmere Paavisning deraf, da jeg havde Leilighed til, uden at det, saavidt jeg husker, blev fra nogen Side virkelig imøbegaaet, at udvikle det, da Sagen var sidste Gang til Behandling her i Thinget. Jeg anbefaler altsaa det høie Thing at vedtage Lovforslaget, saaledes som det er kommet fra Landsthinget. Jeg skal ikke gaa ind paa at udtale mig om de Muligheder, der kunne ske, hvis det første Mindretalsforslag bliver forkastet. Jeg betragter de Muligheder, der kunne komme derefter, som mig aldeles uvedkommende. Jeg har aldeles intet Ansvar i saa Henseende, og de, der stemme med mig, heller ikke. Vi have kun Ansvar for vor egen Stemme og kunne og ville ikke paatage os Ansvar for de ærede Herrer's Stemme.

Tauber: Jeg kan gjøre de Ord til mine, som det ærede Medlem sluttede med; jeg og de, som i Udvalget staa paa samme Side som jeg, og de, som følge os i Thinget, have kun Ansvar for vor Stilling og ikke for den Stilling, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) atter i denne Sag har bragt tilveie, skjøndt vi paa den anden Side kunne være nøbde til at tage Hensyn til den Situation, som derved er fremkommen, og rette vor Handlemaade derefter. Det er det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, som atter her, skjøndt han repræsenterer et Mindretal af $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{5}$ af Folkethinget, har tilveiebragt en Stilling, som de øvrige $\frac{3}{4}$ ikke ville vide af at sige. Jeg ser ikke nogensomhelst Grund til nu, lige saa lidt som jeg synes, at der tidligere var Grund dertil, at tilstaa disse Embeds- og Bestillingsmænd — hverken til den ene eller til den anden Grændse — et Dyrtidsstillæg, og jeg agter selv at stemme mod Loven og tilraader Andre at gjøre det Samme, hvilket Udvalg Afstemningen over Vædringsforslagene end maatte faae. Hvorledes man nu agter at stemme over Vædringsforslagene, skal jeg ganske henstille; om man vil sige som saa, at man helst vil have, at, dersom der skulde komme en Lov ud, at den skal gaa til 2,500 Kr., eller om man vil sige som saa: Vi ville slet ikke vide Noget af den at sige, skal jeg ganske henstille. Lad dem have Ansvar, som have taget det. Jeg henstiller altsaa, hvorledes man vil stemme over Vædringsforslagene, men tilraader at stemme mod Lovforslaget nu som tidligere. Øvillet Udvalg denne Sag kan faae, kan jeg ikke vide. Dersom den bliver vedtagen i den